

SLOVENSKI ŠTAJERC

Iz naroda za narod!

«Slovenski Štajerc» izhaja vsak drugi četrtek, datiran z dnevom naslednje nedelje. — Naročnina za celo leto 2 K. — Naročnina se tudi na pol leta plačuje in se mora poslati naprej. — Cena oznanil je za eno stran 32 K, za $\frac{1}{2}$ strani 16 K, $\frac{1}{4}$ strani 8 K, $\frac{1}{8}$ strani 4 K, $\frac{1}{16}$ strani 2 K, $\frac{1}{32}$ strani 1 K. — Pri večkratnem oznanilu je cena posebno znižana. — Za oznanila (inserate) uredništvo in upravnništvo ni odgovorno. — Uredništvo in upravnništvo je v Kranju (Kranjsko). — Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj. — Rokopisi se ne vračajo in se morajo najdalje poslati do ponedeljka pred izdajo dotične številke.

Št. 18.

V Kranju, dne 15. oktobra 1905.

II. letnik

Volilec šentlenartskega okraja!

Veleposestniki! Župani! Volilni možje!

Razpisane so volitve! Kakor je razvidno iz uradnega naznanila, volili bodo v ponedeljek dne 16. oktobra volilci iz skupine veleposeststva, dne 18. oktobra volilci iz skupine trgov in v četrtek dne 19. oktobra volilci iz skupine kmetijskih občin.

Kaj je okrajni zastop, kako važnega pomena je ta posebno za blagostanje kmetijskega ljudstva, ve posebno ceniti oni, ki se je moral ali ki se bori s slabimi cestami.

Že edino vprašanje cest moralo bi zbuditi med volilci za te volitve tako zanimanje, da ne bi manjkalo ni eden na volišču.

Zdaj se nahaja pri nas okrajni zastop v rokah kmetov, narodno-zavednih gospodarjev, to je zastopnikov ogromna večina prebivalstva Lenarškega okraja, ki še ima toliko ponosa v sebi, da se ne klanja udano vsakemu pritepencu, kramarju.

Komaj je pred leti prišel zdajšnji okrajni odbor na krmilo, bila je njegova prva in najvažnejša briga ta, da je začel popravljati stare pregrehe prejšnjega nemčurskega okrajnega odbora, da je začel graditi trdovratno zanemarjene ceste.

Kaj se je v tem oziru storilo, ve itak vsak volilec sam, ve vsakdo, ki se je prej kdaj vozil od Sv. Jurija, ali Sv. Benedikta, ali Sv. Ruperta, ali od Sv. Antona.

Vsakdo mora priznati, da pod vodstvom prejšnjega nemčurskega okrajnega odbora ni imelo

kmetsko ljudstvo tega okraja ne ene okrajne ceste, da je ta jedinole skrbno varoval dve cesti — in sicer na Ptuj in Maribor, — koje je rabil nemškutar trgovec pri Sv. Lenartu in pri Sv. Trojici. Ti pa, ubogi kmet, si lahko obtičal s svojim vozom tam v blatu, ker ti je bila premnogokrat v letu sploh zaprta pot v mesto — na tržišče. Seve takrat je cvela tem gospodom pšenica. Nizko pod ceno kupovati, grozno nad ceno prodajati, — to je pač ugajalo in bi še ugajalo tem gospodom.

Da je bila ta politika nemčurskega okrajnega odbora namen in ne neumnost, ve vsakdo, ki pozna malo bližje to fino zalego.

Nbroj lepih načrtov ima zdajni okrajni odbor v pretresu — vse težnje se bodo izpolnile kmetijskim občinam, če bode obstal na svoji zemlji v svojem okrajnem zastopu na krmilu kmet, gospodar tega okraja.

Kaj pa, če pride tržan? Mari mislite, da bode skrbel zate, da bodo prišli Bišanci mimo Sv. Lenarta v Maribor? Da bodo imeli iz Sv. Jurija cesto na Sv. Jakob itd.? In še sličnega? Ne, in nikdar ne. Bili bi največji osli, če bi to storili, ker prenehali bi potem vi, slovenski kmetje, polniti jim žepe.

Zato pa se je ravno začela zdaj od znanih firm kakor Sedminek, Golob, Kirbiš in še drugih grozna gonja za okrajni odbor, da bi še v zdanjem trenutku odvrnili od sebe izvršitev teh prelepih načrtov v korist ogromne večine okraja — v pogubo par desetih. Še več — ne samo, da nočejo pustiti, da pride naše ljudstvo do boljšega blagostanja — ne — že zasluženemu jim hočejo na prav lep način umakniti.

Slovinci! Zahtevajte v vseh gostilnah „Slov. Štajerca“!

Takih gostiln, kjer „Slovenskega Štajerca“ ni na razpolago, se ogibajte!

Zdaj poslušajte, volilci — in prevdarite do bro sledeče:

Znano Vam je, da so se svoj čas nemškutarji od Sv. Lenarta ponujali, da sami napravijo cesto pri Sv. Jurija v svoji občini, če se jim prepusti določiti smer. In res! Prosili so sicer pri okrajnem zastopu za brezobrestno posojilo 8000 kron, kojo so se zavezali vrniti v nekih obrokih. Cesta je že zdavna zgrajena, pokopan že dolgo oni Mravlak, ki je pogruntal ono neumno smer okoli Sekola — samo, da ustreže temu nemškutarju, — a še danes ni plačan niti en obrok — in to kljub temu, da so Slovenci v odboru. Vprašam vas zdaj — mislite, da bodo si sami rezali kruh v okrajnem odboru?

Nikdar! Veseli bodemo morali samo še biti, če ne bo čez dolgo ali kratko kje drugod treba kaj doplačati. Mogoče še vedno niso plačani šentlenarški kanali?

Kakor lačni volkovi že prežijo ti poštenjakoviči na polne vreče kmetskega denarja pri okrajni hranilnici. In tu bi se dalo enkrat krepko poseči noter!

Treznost v glavo! Tu se ne gre za osebe, tu se gre za stanovsko vprašanje, bode li v tem okraju načelnik in poveljaik kmet — ali pa tržan.

Kaj naj popravijo drugi nemškutarjski odborniki? Niso se gradile ceste? Ni dobil siromak vsikdar denarja? Niso živele občine v najlepšem redu?

Kaj hočete tedaj vi, volkovi, ki vse obljajate? Kličem zato vas, kmetske volilce, ki še niste prodali in zapili svojega ponosa, svojega poštenja:

Na noge za kmetski naš okrajni zastop!

Veleposestniki! Shod vseh vas je v ponedeljek dne 16. t. m. ob 9. uri zjutraj v hiši veleposestnika g. Matije Poliča.

Župani! Volilni možje! Vaš shod je istotam v četrtek dne 19. t. m. ob 9. uri zjutraj.

Tam najdete vse one može, ki so vredni vašega zaupanja, ki bodo kakor dozdej tako tudi naprej v vašo zadovoljnost zastopali vaše in samo vaše interese. Na boj tedaj — ne zmaga, častna uničujoča zmaga je naša! Naprej zastava Slave!

Dopisi.

Podčetrtek. Oh, koliko veselja, koliko rajanja je bilo v tem trgu pri naših Nemcih, ko tebe, dragi «Slov.

Štajerc», nekaj tednov ni bilo; ali kakor dež za solncem mora priti, tako je tudi sedaj spet nastala neka neprevidna in velika žalost, da si se lepega dne spet prikazal in prišel s tako imenitnim člankom o naših Nemcih. No, v tolažilo njim hočemo spet podati resnično sličico iz življenja ljudi iz nasprotnega nam tabora.

Bila je lepa poletna noč. Nad znanim našim trgom — no, če se človek zmisi na trške bojne nemčurske petelinčke, na trške nemčurske devičke, à-la dicke Rozl, i. t. d. i. t. d., lahko rečem, po teh in enakih debeloglavicah je naš trg ves stovit — razprostil se je nebeški obok z milijoni svetlih zvezdic, le blede lune se ni bilo, ko je čepel v pozni uri naš zopet znani «Nohtbohter», oni «Spielgeist» pod grmom nekega vrta in vlekel na ušesa govornice Slovencev — gostov, ki so se na domačem kegljišču zabavali. Bil je pri tem svojem sramotnem poslu pač jako nepreviden, kajti na kratek «Putz-Heko» skočil je psiček jednega gostov proti dotičnemu grmu in izvabil vsled neprestanega in posebno navdušenega lajanja ostale goste iz kegljišča proti grmu, da so si ogleдали njegov imeniten plen, to ponočno zverino. Prinesli so tudi urno luč in glejte, zagledali so pod grmom onega «Geista» — volhuna, ki je zlezal kakor tat v temni noči na vrt, da bi tam poslušal govornice Slovencev in jih potem odnašal do prestola krutega svojega gospodarja in — drugih njegovih nepridipravov, ter petolizcev. Človek je pač moral sam biti priča tega dogodljaja, če bi hotel, da bi se tako neizrecno smejal, ko so gledali ta ginljivi prizor, kako se je vlekel tržki nemčurski policaj pobitega srca, klavernega obraza, ves umazan v pozni noči in vendar pri luči ob navzočnosti vseh gostov in groznem lajanju psa, človek je pač moral sam slišati vrisk in smeh naših, ko so mu po danem nauku podpisali potni list, in vsakdo bi bil mogel sam videti, kako so ga tirali po cesti in kako jim je odnesel potem svoje vohunske pete. Saj je pa tudi dobro vedel, ker je tako neusmiljeno bežal, da, če ga dobijo enkrat v roke domači fantje, mu pošteno potipljejo njegove potrte kosti. V jasnih nočeh torej ni tam, koder mu preti količkaj nevarnosti, ni duha ne sluha o našem policaju, o takšnih prilikah sedi mirno doma za pečjo in si hladi razburkano kri s tem, da strelja s pistolami po starih mačkah, ki hodijo k svojim ljubicam v vas. Toda dosti o tem; mi vemo, kdo mu daje takšna junaska povelja, za katera nam ni veliko ali pa čisto nič mar, ampak, če že kaj počenjate, izberite si vsaj pametnejše ljudi in ne take neumneže, in delajte previdnejše, kajti za take reči imamo le naš posmeh, ampak ta drži!!

Za sedaj mi pa povejte, Vi dragi bralci teh vrstic, ali je mogoče najti še kje na svetu in bodisi tudi zadnji kot, v katerem bi bilo toliko budalosti in zlobnosti pričakovati od nasprotnikov kakor v našem trgu od naših posil-nemcev? Povejte mi dalje, ali bi zamogel biti kdo takim ljudem nasproti prijazen in če ni to sramota, ne le samo za celi trg, ampak za celi okraj, da se dogajajo v tem trgu take reči, o kojih bode te žalibog morali še preveč slišati? Gotovo nam ne morete izreči lepših želj, kakor je ta-le nada: da pride kmalu velika Sotla, da pa pride tudi nekdo, ki vzame te pošasti iz te zalege, jih vtakne v koš in vrže vse vkup: «Patschen-

viertel» in «tristokratenviertel» z našimi malimi izjemami v globine Sotle; tam bi jim bil najprimernejši prostor.

Iz Gočove pri Slov. goricah. Volitve za naš okrajni zastop so pred durmi! Da, to je pač nekaj navadnega in brezpomembnega, bo menda marsikdo rekel. Toda le počasi in čujte! V našem okraju je 99 $\frac{9}{10}$ % Slovencev, ostalih pa je par Nemcev v zvezi z nemčurji, katerim je vsled njim koristnega poloma pri «voršuskasi» tako visoko zrastel greben, da kar meni nič, tebi nič hočejo postati neomejeni gospodarji celega št. lenartskega okraja: namreč kot voditelji okrajnega zastopa.

Ker pa s par svojimi glasovi posilinemškega trga sv. Lenart ter s svojimi bratci pri sv. Trojici ne morejo zmagati, so se lotili istega sredstva kakor Judje, ko so hoteli dobiti Kristusa v svoje roke, uporabljajo vsa sredstva ter iščejo izdajic slovenskega naroda. Pa žalibog kakor drugod, najdejo se tudi pri nas ljudje, ki gredo takim slovenožrcem na limanice. Toda mislim, da še ni prepozno, da se bodo tudi večini teh ljudij odprle oči, da bodo obrnili hrbet tem izvržkom človeške družbe.

Bodi mi torej dovoljeno, da izpregovorim tukaj nekaj besed v korist svojim sotrpinom slovenskim kmetom ter slovenskemu narodu v obče.

Kakor je znano, so glavni agitatorji sedanjega nam slovenskim kmetom sovražnega tabora lenartski krčmar Sarnec, trgovec Sedminek, dr. Beneš in drugi, ki se radi ponašajo z naslovom «c. kr.» Nadalje pri sv. Trojici, trgovec Golob in «ledrar» Kirbiš. Kar pa se drugih njihovih podrepnikov tiče, katere uporabljajo za svojo korist, kakor «polmiljonarski Peter» in «rejeni lenartski Burgermeister», niso vredni, da bi jih sploh upoštevali.

Povej mi pa, slovenski kmet, ali res hočejo skrbeti ravno ti nemčurski tržani za te in tvoj stan? Poznajo li ti bolje tvoje težnje in potrebe ko ti sam? Toda kaj je njim za te in tvoj stan, to je njim deveta briga. Upoštevajo vas le sedaj, ker ne morejo priti brez vas do vodstva v okrajnem zastopu. kjer bi izkoriščavali vse izključno le za se. Mogoče mi boš oporekal, češ, kakšno korist bodo neki imeli, toda le poglej dragi, z okrajnim zastopom še ni vse, v njihove roke pride potem okrajna hranilnica. Kaj ne, to bi bila zopet za nje mastna molzna krava, ker «voršuskase ni več». Nadalje pride v njihove roke okrajni šolski svet in konečno zidanje cest. G. Sarnecu bi baje zelo dišala lepa cesta k njegovemu vinogradu pri Negovi, katero bi pa morali sezidati mi kmetje s svojim denarjem, ki smo si ga zaslužili s krvavimi žulji. Vrhutega še gojijo stotero in tisočero pobožnih želj, ki so jedino le njim na korist, slovenskemu kmetu pa seveda na škodo.

Mislim torej, dragi sotrpini in volilci, da ne boste trobili s temi izdajicami na dan volitve v jeden rog, ki jim je za vaše mošnje, ampak da boste oddali svoje glasove možem, ki so našega stanu, ki se ne sramujejo, da so Slovenci in kmetje, ki bodo skrbeli za blagostanje celega našega okraja, bodisi pri živinoreji, sadje- ali trtoreji, ki bodo skrbeli, da se bo na naših solah zmiraj bolj upoštevalo učenje kmetijske stroke. Prepričan sem, da bo večina vas rada dala kaj za to, da bi si znali sami odgojevati strokovnjaški sadna drevesca, ali da bi znali pravilno ravnati z ameriškano trto, umno rediti

živino ter bolje izkoriščevati svoja rodovitna polja. Vse to pa ni mogoče brez temeljitega poduka. In ravno na tej podlagi sloni naš gospodarski obstanek in le z umnim gospodarstvom bomo dosegli lepšo bodočnost.

Ali vsega tega vam pač ne bo hotel nuditi vaš nasprotnik, nemčurski tržan; njemu ni mari, da bi se slovensko ljudstvo podučevalo in izobraževalo, njemu je le to ljubo, da se slovenski kmet poneumni in ponemčuri, da zapije svojo narodnost in kmetijo v njihovih žganjarnicah in beznicah, pa bi se lahko potem nemčurji šopirili na njegovem posestvu, kmet pa bi mu kot hlapec obdeloval zemljo, ki je bila prej njegova last.

Tedaj, dragi slovenski kmetje, predramite se ter se zavedajte, da imate najlepši del lepe Štajerske v posesti, zavedajte se, da velja naš slovenski jezik ravno toliko, kakor nemški, ali katerikoli drugi v uradu in drugod. Božite prepričani, da bi vam nasprotniki radi vzeli vse, vašo posest in vaš jezik ter nas napravili za hlapce, ki bi delali za njihove rejene trebuške.

Ti pa, slovenska inteligenca, zanimaj se povsod in vsigdar za naše priprosto ljudstvo, ter jo podpiraj in vodi ob vsaki priliki in ne samo v skrajnem času volitve. Spominjaj se, da smo se vsi redili in vzrastli v kmetiski hiši in tako borno vsikdar skupno nastopali brez preziranja; zatrli bomo nemčursko golazen, nam pa odprli lapšo bodočnost v lepih naših slovenskih goricah.

Pozor torej na volitve! Pojdimo skupno v boj zoper naše podle sovrage, grde izdajice ter glasujmo za naše može, ako hočemo, da bodo obdelovali tudi še naši otroci isto zemljo, ki jo tako zelo spoštujemo mi, ki so jo spoštovali naši očetje in pradedje. Na svidenje pri volitvah!

Gočevski.

Iz Žetal. Od vseh krajev dobiš, ljubi «Slovenski Štajerc», poročila, a od Žetal menda nič. Zato sem se odločil jaz par finih povedati. Dne 1. oktobra, to je na roženvensko nedeljo, sem prisel tja v Žetale na božjo pot k sv. Mihaelu. Ko pridem do Podpečí v Dobrini, joče se proti cesti sem, grede k maši, neka žena, vdova. Na vprašanje, kaj ji je, mi pove, da ji je pred kratkim umrl mož in ji prej vse na šnopsu zapravlil, tako da je čisto pri kraju. Greva naprej in med potjo mi pripoveduje, koliko da je šnopsarij tu v žetalski fari, konečno prideva do ene in tu se mi porogne že nasproti «Gasthaus», zraven je pa kovačnica, kojoj tudi krasi napis v blaženi nemščini. Ta vdova mi pove, da ta kovač je tudi šnopsar in tudi svojo ženo nabije, kakor je njo njen mož večkrat. Ko greva dalje, jo vprašam, če je v Žetalah še kaj več nemških napisov. «O, še, še in tudi ptujskega korundiča je tam še veliko,» mi odgovori. Začudim se, kako vendar priplava ta golazen v to grapo, ker Rogatnica teče proti Ptuju. V tem prideva v vas Žetale. Saprlot, že vidim napise. Zopet se blesti «Gasthaus, Einkerstall, Eiskeller». Mahnem jo takoj v cerkev, ker ne vidim nič slovenskega zunaj v tej grapi za hrvatsko mejo. Po sv. maši grem v farovž po opravkih. Pa kaj vidim tudi tukaj! Samo nemške časnike, nemški pečat. (Op. ur. Se li niste zmotili?) Ven grede si mislim, pač pristoja v to grapo nemščina, saj iz te grape se ne vidi, kako drugje živimo Slovenci. Žal mi je, da nisem pogledal še na pošto, če je tam tudi «deutsch signal!»

Potem jo krenem v neko krčmo. Tam zapazim, da zraven tako dobre domače vinske kapljice pa pijejo fanti, možaki in še ženske ta ljubi rdeči ptujski šnops. Mislim si pač lepe stvari, potem pa res lahko ubogi kmetje morajo sem v Ptuj nemčurjem vozit pod ceno domač pridelek, ker vse, vse podpira tujce, mlado in staro. Nekdo mi pove tudi, da so se stepli fantje pri ponočevanju dne 24. sept. zvečer in da je bil ubit pri tem Karol Jerič. Zločinec je neznan, ker je bila tema. Draga mladina! Poglej k nam v druge fare, kako snujemo bralna in izobraževalna društva, zadruge, tamburške zборе, katera bi tudi vam Žetalancem privoščil. — Ubil se je tudi tukaj dne 25. sept. Jernej Mohorko pri tresenju kostanjev. Hajdinski romar.

Iz ptujske okolice. Vsak, kdor je čital predzadnjega ptujskega «Št—erca», mora se prepričati, da se je njegovemu uredniku popolnoma zmešalo in da ga bo treba čimprej poslati tja gor v neko hišo blizu Gradca. Da napada venomer naše rodoljubne duhovnike, se temu ni čuditi, ker vemo, da je ta urednik šprican teolog in da je vsak človek največji sovražnik tega, od česar je odpadel, ali pa pravzaprav doseči ni mogel. Ali da je pričel klobasariti o surovosti na deželi, to je pa že preveč. Le oglejmo si malo, kdo da je take suroveže vzgojil. Dokler ni izhajal «Štajerc», ni bilo toliko ubojev in drugih hudodelstev kot sedaj. To se da dokazati s tem, ker večina teh hudodelcev v ptujskem okraju so bili «Štajerčevi» naročnik in njegovi privrženci in naj to «Štajerc» oporeka kolikor hoče. Večina takih hudodelstev se zgodi v pijanosti. In kje se ga ti ljudje napijejo? Največji «Štajerčevi» prijatelji in zaščitniki so med drugimi ptujski «šnopsfabrikanti», kakor Hutter, Strašil, Kaiser. Pa proti tem gospodom si «Štajerc» ne upa geniti prsta, ker vsi ti so nemčurji. huduje se le nad okoličani. To je ravno tako, kot bi se poreden deček hudoval nad palico, s katero je tepen, ne pa nad onim, ki palico vihti. In še več. Celo Ornig sam, kot načelnik krajnega zastopa, mesto da bi se prodec licitiral kje v krajnega zastopa pisarni, kakor je bila navada dosedaj, ko so še imeli večino Slovenci, zgnal je te ljudi v krčmo svojega svaka pri pošti. Tudi ko je župane povabil na razgovore, moralo se je dotično posvetovanje vršiti v imenovani krčmi. Prihodnjič se bo pa menda tako uradno poslovanje vršilo že v kaki šnopsariji, samo Ornig bo moral seboj prinesiti še zemelj in prest, ker «kšeft» je «kšeft.» Mimogrede bodi še omenjeno, da sta prav velika «kmečka prijatelja» tudi pl. Fichtenau iz Ptuja in graščak Pongraz iz Dornove. Ta dva pridno razširjata ptujskega kljukca in si redita na kmečkih posestvih veliko število divjačine, tako da je pokončanih mnogo poljskih pridelkov in ubogi kmet nima kaj jesti. Ko je pa mera že polna, pa ti modrijani nasvetujejo, da hoče Ornig k veliki noči razposlati oglase, da hoče dati otrobov «za silo trpečim gospodarjem», misleč, bomo videli, ali bodo znale te uboge pare iz otrobov kruh jesti. — Bog obvaruj, da bi bile te vrstice le količkaj namenjene zagovarjati kako najmanjše hudodelstvo, povedati smo le hoteli, kdo je kriv surovosti na deželi, če ne žganje in «kmečki prijatelji» iz Ptuja. Zastrupiti nas hočete docela z vašimi satanskimi pridigami, vašim

«prijateljstvom» in šnopsom, a zapomnite si, gospoda, vse to se bo prejkoslej strašno maščevalo nad vami samimi.

Iz Puščave. (Smešno.) V občini Činžat ima ptujski «Štajerc» svojega stalnega agenta, ki se je skrival prej pod imenom «kmet v Faalu». To vam je pa tak kmet, ki ne zna prijeti za plug drugače ko s kleščami, in tudi kmetije nima; hvali pa se kot «naprednjak in trezen poštenjak». Obnašanje tega «poštenjaka» je podobno onemu steklega psa, ker obgrize okoli sebe vse, kar mu pod zobe pride. To človeče si domišljuje, da samo on je nekaj, vse drugo nič. V začetku tega leta so puščavski farani tega «poštenjaka» tako oklestili s člankom v «Sl. Št.», da je kar zajavkal in menda s «Kroto» vred v lužo skočil, kjer sta oba lepo tiho čepela ter svojim nasprotnikom samo še v žepu pesti kazala; in šele zdaj čez 9 mesecev, ko sta bila «Krota» in njen jezdec (agent) že popolnoma prepričana, da je «Slov. Štajerc» že «hin», si je upal ta «kmet v Faalu» prijezditi svojo žival iz luže spet na dan. In zdaj je vzel ta «trezni poštenjak» svojo trdo pest iz žepa, zažugal ž njo na vse štiri vetrove ter se začel na hrbtu 9. štev. 19. ptujskega Iskarjota hudo kregati, rekoč: «Preteklo je že nekaj časa, ko je neka klerikalna cunjia priobčila iz naše občine nek dopis, vkljub temu pa mislim, da še ni zamujeno na istega par besedi izpregovoriti. Resnično je, da sem se pred par leti zraven kovaštva pečal tudi s krčmarijo, ni pa res, da bi bil točil judovsko brozgo, ampak imel sem vino od zanesljivih krščanskih tvrdk.» Kakor je on sam «krščanski», ker nikoli v cerkev ne gre, «Ako se je tu in tam kateremu mojih gostov v glavi malo zavrtelo, tako mislim, da še tu ni bil nikakršen smrten greh, posebno pa, ker se dobra volja v družbi mojih gostov ni kalila i. t. d.

Kakor se ta krotarski krčmar tukaj hvali, ti «trezni» krotarji tedaj niso nikdar pijani, samo v glavi se jim včasih tako «zavrti», da ne vedo kje so in kaj delajo. Dotični pivci pa pravijo, da v glavi se od njegovega vina ni nikomur preveč «zavrtelo», pač pa v želodcu, tako da je dotičnik začel žabo vikati, namreč «Giftno koto», ki jo je imel ta krčmar zmirom na razpolago na mizi; in to menda on imenuje «dobro voljo».

Dalje kvasi ta «poštenjak» nekaj čez druge krčme, da nimajo narurnega vina, kakršno je imel on; potem prežvekuje neke stare ovržene bedarije in konečno obeta svoji ljubici «Kroti», da ji hoče poslati v kratkem neko zanimivo notico iz naše občine. No, pa če bo čakal «korundič», da mu ta agent če: kakih 9 mesecev spet kaj skvasi, potem še utegne «korundič» lakote poginiti. Povemo torej to novico kar mi: Tisti «naprednjak in trezen poštenjak» v Falu je prišel zdaj nekega večera tako «trezen» domu, da mu je morala njegova boljša zakonska polovica v sami srajci ulti na prosto in celo noč tam tako prebiti! Tako tedaj zna ta nemčurški «naprednjak», ki drugim vse mogoče grehe očita, spoštovati zakonski stan. Od tega se tedaj učimo zakonskega življenja. Ta pismouk dobro ve, kaj je Bog Evi v raju zapovedal, da bo morala namreč možu pokorna biti. Ali ta boljša polovica ni hotela biti čisto do smrti pokorna, ker je še malo prej ušla.

No, če se «naprednjaki» okrog ptujskega «Štajerca» že «trezni» tako obnašajo, kaki morajo šele biti, kadar so pijani! Da se pa ta naš «napredni in trezni poštenjak» ne bo več kregal, preklicujemo tem potom našo trditev, ki smo jo podali pred 9. meseci v «Sl. Št.» in potrjujemo, da je točil ta naš, čez vse krčmarje krčmar, zares samo naravno vino. Kajti, kdo zamore trditi, da voda, ki mimo teče, ni naravna. Če je bila pobarvana, to nič ne de, saj je prišlo tem več «dobre volje» v želodec. Pa še celo tisti grah in pa sadje, koje je ta «poštenjak» dobival od zares krščanskih tvrdek, je bilo vse skupaj čisto naravno. Torej vse je bilo naravno in kdo mu pa more še kako nepoštenost oponašati? Če je pa ta človek bivšega g. župnika Grušovnika v ptujskem Antekristu tako blatil, je bil vzrok to, ker je ta gospod, sicer vzoren duhovnik, imel to «slabo» navado, da je učil, da krasti je greh; in to so mu menda otroci, prišedši iz šole, povedali, kar ga je tako razjarilo, da si je potem hladil svojo jezo v ptujskem «korundiču», češ, take nauke naj bi duhovni učili samo otroke slovenskih «trotelnov», ne pa tudi one «nemških» krotarjev, ki so potomci nemških «Raubriterjev», katere božje zapovedi in pa justične postave kratkomalo nič ne vežejo; ker ti «gospodje» so že pred tisoč leti vzeli patent na vsako hudobijo in nepoštenost, torej tudi na krajo in častikrajo. Seveda, kdor bi se drznil našim krotarjem zavoljo kake hudobije, tudi kraje in častikraje, «nepoštenost» očitati, je kazni vreden. Ravnotako je tudi kazni vreden vsak, ki bi tem «poštenjakom» pri enakem poslu hotel konkurirati, ker «raubriterski» patent dovoljuje to samo krotarjem. Tedaj pri teh je vse «pošteno». Opozorjamo Slovence, posebno one okrog Faala in v Puščavi, naj si zapomnijo, kaj se pravi patent. To vam je taka naredba, da je prepovedano drugemu vsakemu to, kar je dovoljeno imejitelju označenega patenta. Potemtakem velja parola molčati, da ne boste čez naše «poštenjake» kaj vun «splavšali», ker bi ti vas zatožili spet pri svoji «kroti» in potem — gorje vam! Saj ste slišali sami, da je omenjeni «kmet v Faalu» i. t. d. rekel, da kdor hoče njemu nepoštenost očitati, mora povedati to njemu v «lice», ali pa ga zatožiti pri «kaki oblasti»; ker on sam si ne upa pred oblast, ker je «prepošten». Velepospovanjem
Ivan Budilovič.

Sv. Barbara v Slov. goricah. Volitve v okrajni zastop v Št. Lenartu v Sl. g. bodo sedaj gorkeje, kakor pred 3 leti in sicer vsled tega, ker «znani kričači» nasprotniki po krčmah s krčmarji vred zabavljajo o vsem, kar je le slovenskega, ter si želijo imeti mešan jezik, tako imenovan «kuhldeuč». Ti ljudje, veliko jih itak ni, ne trpijo zavednih Slovencev, ampak lovijo kaline, imajoči rezilo z obeh strani. In taki ljudje naj bi gospodarili v celem okraju! To so za naš okraj najnesrečnejši ljudski svetovalci, kratko rečeno, zapeljivci dobrega vernega slov. ljudstva, katerega je v našem okraju 98%—99%.

Poglejmo si tudi še nekaj na jug in jugozahod našega okraja tje, kjer se vzdiguje kaj lep hribček Sv. Barbare p. V.! So li tam vsi zadovoljni z našim okrajnim zastopom? Da, kar je zavednih Slovencev vsi, vmes so pa tudi taki, ki se sramujejo materinega jezika, rekoč:

najboljše bi bilo, da svoj jezik zatajimo in se vsi poprimemo nemškega. Tako neumnost zveče Štajercijanec Karol Krainz iz Žikarc. Ošabnež je in poveljeval bi že rad v okrajnem zastopu s svojim tovarišem Markužem, ki strastno deluje proti sedanjemu tako vrlo delujočemu okraj. odboru. Kar si pač ta v bučo vtepe, misli, da mora prodreti. Nekaj časa sladko nagovarja volilnega moža, naposled ga pa jeza prevzame ter bi v tem najraje vse pobil in potrl, videč, da ni vsak tako telebastih misli kot on. Da bi tega človečeta na tem jugu ne bilo, bi vsi Barbarčani veseli bili, zakaj pa, ker on hoče vsakemu posili vtepti svoje mnenje in nazore, s katerim gleda vedno v nemški rajh. Ker je po poklicu mesar, krčmar in posestnik, je po lastnosti prvega večkrat «divji», da se ga vse boji. On zmerja in vleče čez vse, kar ni njegovega bedastega mišljenja in strastno napada s svojo grdo brezobzirnostjo vsako dobro napravo, kjer on ni s svojo besedo privolil. Tudi sedaj o priliki naših volitev v okrajni zastop bi se kaj rad vtihotapil v odbor oziroma v zastop. Zvedeli smo, da on kot volilni mož občine Korene poskuša pridobiti nasprotni nam stranki kolikor mož mu bo mogoče, da bi le delal zgago, nemir. Pa kolikor poznamo zavednega župana F. Šabedra, mu ne bo šel na lim, ker on je mož poštenjakovič. Nadalje so še pri Sv. Barbari 3 druge občine; v Žikarcah je vrli slovenski mož župan J. Bezjak in drugi volilni mož je Janez Šabeder, zanesljiv dober mož. V občini Zimici in Jablanci so sicer dobri ljudje, ali zapeljati se bodo dali od prej popisanega Markuža, kar je škoda ljudem in dobri stvari. Bog naj iztrebi ljuliko! Enako se godi v Št. Rupertu v Sl. g. Tudi tu dela zgago naš mesar H. Sellagg. Tega potuhnjenca vzamemo pa prihodnjič na muho. To je tista muha!

Sv. Juri v Slov. gor. Vest o volitvah v okrajni zastop vznemirja zadnji čas naše nasprotnike nemčurje, in strah jih je nastopnega dne. Zmage si želijo, ali manjka jim vojaštva, s katerim bi si upali razpršiti naš sedanji tako vrli celemu okraju dobro želeči slovensko značajni okrajni zastop. Vreden tega imena, mislim da smo mi Šentjurčani najbolj prepričani. V svoji sredini imamo sedanjega, ne samo nam, ampak celemu okraju dobroznanega vrlega moža kot okrajnega načelnika, kateri kot kmet pozna naše težnje, kateri hoče in more iz lastnega prepričanja imeti srce, v sedanjih tako žalostnih kmetskih razmerah za svoje sobratno ubogo kmetsko ljudstvo.

In da je to tudi v dejanju v času svojega načelstva pokazal, hvale zato smo v prvi vrsti dolžni mi Jurjovčani in Roperčani. Za ogromno delo in skrb sedajnega okrajnega zastopa pri grajenju okrajnih cest, katere so nam vsi naši nasprotniki v prejšnjih zastopih ob času volitve v zvezde zidali, imamo se zahvaliti le sedanjemu zastopstvu, v katerem kot iskreni slovenski kmetje hočejo in morajo storiti to, kar njim vелеva njih krščansko pravicoljubno narodno prepričanje.

Sedaj pa pokaži ti, pirjovski polmiljonar, kateri hočeš voditi vojsko proti temu vrlemu za blagor ljudstva vnetemu okrajnemu zastopu! Kakšne zasluge pa dičijo tebe iz časa tvojega načelstva? O ja! za samega sebe

njih imaš, v tvojih raztrganih hlačah tvoj žep je sicer poln, ali kaj pa ima ljudstvo od tega?

In tebi se zopet sline cedijo po tem mestu? Ne boš ga ne, Peter! Predobro te poznamo!

Tvoj protinarodni duh, v tvojem nakopičenem bogastvu niti ne more puhteti iz tvojega srca v korist kmečkega ljudstva. Tvoje sladke lisičje zvite besede ti teko iz ust kakor vir izpod skale, ali priduši se pri tvoji umazani nemčurski duši, če so tvoje misli in načerti bili kdaj združeni s tvojimi sladkimi besedami!!

Da pa spoznamo privržence več ali manj odvisne od bogataša v raztrgani obleki, spomnimo se pregovora! Povej mi, s kom se družiš, in povem ti kaj si! In na mah jih imamo! Par puhlih butic Roperčkih, par divjih Partinčanov in neki tepec pri Sv. Antonu.

Vsi ti pa «nobl» živijo! Ptujška krota naj bo surova ali pečena, bitli mora na mizi, ta njih najljubša hrana dá jim potem moč in korajžo, pa tudi bistro pamet, oblatit vse, kar ne vživa te njih hrane.

Če je dober kristjan, imenujejo ga «farški podrepnik». Če je vrl Slovan, potem je «dummer windišer troll».

Naj bo kmet al' siromak,
Naj duhovnik, advokat,
Če le narodnost pokaže,
Že ga z gnusom vsem omaže!

Torej dober tek želi vam skriti pušavnik.

Iz Frama. Že dolgo časa se nič ni več pisalo o Framu in zategadelj se je že razne snovi precej nakupičilo. Odkar je zadnji dopisnik omolknil, so naši nemčurji že precej drzni postali. Posebno isti rujavobradi možiček, ki je pred par leti k nam privandral in njegov brat Andra spet ponosno povzdigujeta njuna grebena. Ta možiček, Hasl po domače, že ima tako oblast, da tukaj svoje delavkinje kar z zausnicami plačuje. Še ni dolgo, kar je on za tako surovo junaštvo moral plačati par svellih kronc. S kako težkim srcem jih je plačal, ne vemo, pač pa vemo, da mu precej slaba prede, kar nam kaže sledeči dogodek: Bilo je neko soboto opoldne in Hasl je tuhtal, kje in kako bi se dala za nedeljo pečenka dobiti. Hajd! že imam, mislil si je. Tukaj blizu imam soseda, pristnega Slovenca, čigar kokoši pohajajo na zemljišče mojega gospodarja. Tamkaj bode gotovo kaj dobiti in brž je snel s stene rujavo puško in jo ubral proti onemu mestu in kaka sreča! Na njem so se pasle tri lepe kokoši, ki pa niso delale škode, kajti njiva ni bila posejana, temveč samo preorana. Haslu so se sprva hlačke stresle, a navdahnul si je spet nemčurskega poguma in pif, paf, puf, odmevalo je iz bližnjega gozda, po njivi pa je letelo kurje perje. Hajl, Hasl! Res kakšen junak! Izvrsten lovec. Ali vi večkrat s svojo jagersko flinto tako dobro zadene? Te kokoši ste boljše zadeli, kakor pa lansko leto onega zajca, ki ste trikrat za njim ustrelili in nazadnje ste ga še po njivi lovili in s puško ubili. Ubogi zajček! H kurji pečenki pa vam želimo dober tek.

In nad takim človekom naj bi se mirni sosedi ne jezili? Še celo petelin omenjenega gospodarja je v svoji jezi skočil na Haslno mejo in razkačen nad takšnim nemčurjem trikrat zaklical: kikiriki, in še danes

porogljivo krohota, ko vidi po cesti mimo marširati «kurjo smrt». Ti Hasl! Kedaj bodo češki zidarji gospoda Serbnjeka pokolinjeni? Ti vas v oči bodejo! Kaj ne?

Tak je, dragi Framčani, naš Hasl. In če s tem človekom občujemo, potem pravi, da smo «visoki».

Nič boljši kakor ta človek, je pa tudi njegov brat Andra. Ko sem prišel nekoč v gostilno, videl sem ga v groznem položaju. Nasrkal se je preveč alkohola in ta je kaj hudo po njem divjal. Podoben ni bil nikakor več človeku, temuč nekemu drugemu. Z nesramnimi besedami je ošteval nekega učitelja, ki je slučajno prišel v Fram in sedel v družbi poštenih Slovencev. Ta revček Andrejček še ne ve, kdo da mu je slamo iz glave izpraznil, in tak človek se hoče učiteljem rogati, ki so posestniki. Tako izstradani še hvala Bogu učitelji niso kakor ste vi, ki se klatite od gospoda do gospoda, da bi kaj zaslužili, a vas nikjer ne marajo. Bolje je, da greste vi svojega gospoda osle jahat.

Spodnještajerske novice.

Obesil se je 25. sept. v občini Špičnik pri Sv. Jurju ob Pesnici 22 letni viničarski sin Avgust Lopič. Vzrok je baje nesrečna ljubezen. Pripravljal se je za ta čin že prejšnji dan pri pijači.

Dva otroka zgorela sta v okolici Klanci, eden bil je tri-, drugi petletni deček. Šla sta pod streho iskat za mater neke reči, ker pa je bilo temno, sta si posvetila z žveplenkami, pri tem pa vžgala streho. Našli so od njiju samo nekoliko ogorelih kosti. Stariši, pazite na otroke!

Brata z nožem napadel. V Žičah pri Celju je nastal med bratoma Ludovikom in Ivanom Skaletom zaradi dedščine prepir, v katerem je prvi družemu zasadil nož v vrat. Težko ranjenega so prepeljali v celjsko bolnico.

Talijo za rešitev življenja v znesku 52 K 50 vin. je dobil od namestništva v Gradcu g. Fran Hoja, abiturijent I. državne gimnazije v Ljubljani, ker je rešil iz deročih valov Ščavnice se potapljaljočo deklico.

Ker se nista mogla poročiti, sta kleparski pomočnik Petschauer iz Gradca in posestnikova hči Josipina Kikl iz Ptujasklenila skupno umreti. Minolo nedeljo je Petschauer v nekem gozdu pri Gradcu ustrelil Josipino Kikl, ki je bila takoj mrtva. Na to je na se trikrat ustrelil, a se le nevarno ranil. Imel je še moč zadati si z žepnim nožem 28 ran proti srcu. Prepeljali so ga v bolnišnico.

Mariborsko porotno sodišče. Sedanje porotno zasedanje bavilo se je večinoma z mladoletnimi ubijalci in morilci. — Dne 21. in 22. m. m. je stal pred porotniki 19letni Anton Mauko od sv. Benedikta v Slov. goricah. Obdolžen je bil umora dne 11. majnika t. l. zvečer, ker je na hinavsk način izvabil svojo znanko 19 letno Terezijo Markuzzi, ki je bila z njim že osem mesecev v blagoslovljenem stanu, iz hiše njenih starišev in jo v bližini zaklal. Zadal ji je z nožem smrtonosno rano na levi strani vratu. Napisal pa je listek, katerega je položil zraven žrtve, po katerem naj bi Terezija Markuzzi sama si končala svoje življenje. — Da se je bil pred umorom

hud boj med njima, dokazujejo rane na morilčevih prstih, v katere ga je umorjenka močno ugriznila. Morilec odločno taji svojo krivdo, dasiravno potrjujejo vse okolščine, da je on morilec, tako n. pr. nož, katerega je pozabil pri žrtvi, pisava dotičnega listka, ki se je našel pri umorjenki. Obravnavo je vodil deželnosodni svetnik Marokutti, državno pravdnštvo zastopal državnega pravnik namestnik dr. Duhatsch, zagovornik pa je bil dr. Mravlag. Obsojen je bil na 12 let težke ječe. — Uboj z lopato. 19. junja je prišlo na železniški progi blizu Pesnice do prepira med železniškimi delavci, zlasti so pa domači nemški delavci gledali po strani hrvatske delavce. Iz prepira je nastal pretep, v katerem je Ferdinand Rosmann udaril Hrvata Tomaža Halabarca z lopato po glavi, da se je ta zgrudil in še na prenosu v bolnišnico umrl, ker mu je kri udarila v možgane. Ker so porotniki verjeli obdolžencu, da je izvršil svoje dejanje v silobranu, je bil oproščen. — Brata zabodel. Ko sta prišla 23. julija brata Josip in Anton Majcen v Možgancih iz gostilne domov, je začel prvi drugega zmerjati in tepsti z roko po glavi, češ, da se je v gostilni nespodobno vedel. Anton je bil vsled tega tako razjarjen, da je pograbil velik nož in ga zasadel bratu v prsi, da se je ta zgrudil in čez pol ure umrl. Anton Majcen je dobil tri leta težke ječe. — Z nožem zabodel. Enak slučaj se je pripetil med Josipom Pečnikom in Francem Reismanom, hlapcema v Selnic ob Dravi. V prepiru je Pečnik svojemu tovarišu porinil nož v levo stran vratu, da je ta vsled izkrvavljenja umrl. Pečnik je zaradi prekoračenja silobrana obsojen na 10 mesecev težke ječe. — V spanju ukradel. 5. avgusta zvečer je posestnik Mihael Mihelič iz Hudega kota pri Ribnici na Štajerskem popival pri Sv. Antonu z več fanti, med drugim tudi z nekim Andrejem Kopnikom, ki je videl, da ima Mihelič precej denarja. Ker gostilničar ni imel nobenega pripravnega ležišča, šel je Mihelič spat v deteljo pred gostilno. Ponoči pa je prišel Kopnik k njemu in mu vzel ves denar, nekaj nad 660 K. Zaradi tega je dobil Kopnik 2 leti težke ječe.

Konja prebodel je znani celjski Stiger nekemu vozniku iz Levca. Stiger je pridiral s svojim vozom iz mesta in z vso silo bežeči njegov konj se ni izognil, vsled česar je oje Stigerjevega voza pehnilo konja onega Levškega voznika v trebuh, da so mu takoj čreva na dan stopila. Stiger je znan brzovozec.

„**Štajerc**“, ki je vsakokrat, kadar smo Slovenci zahtevali kako meščansko šolo — molčal ko grob, ki se je drznil pisati, da slovenski kmet za kopanje krompirja in kidanje gnoja ne rabi takšnih šol, se je sedaj začel navduševati za meščansko šolo v Ptuj — seveda nemško! Hinavstvo najpodlejše vrste!

Državni in deželni poslanec c. kr. dvorni svetnik dr. Miroslav Ploj je bil v izvanrednem občnem zboru «Murskega Sokola» dne 26. septembra t. l. izvoljen častnim članom.

Po nedolžnem več tednov zaprti. Dne 9. maja t. l. je zgorelo v Starivasi pri Vidmu v brežiškem okraju poslopje Antonije Pleterske, ob kateri priliki sta zgoreli posestnica in Marija Novšak. Nekaj dni za tem se je zvedelo, da znata 13letna Marija Jagove in 15letna

Frančiška Hrušovar natanko izpovedati, kdo je zažgal ter kdo je umoril imenovani ženski in ju oropal. Na podlagi izjav teh dveh ogleduhiej, ki sta orisani od videmskega učiteljskega zbora kot silno zanemarjeni, so zapri 25 popolnoma nedolžnih ljudij in s tem provzročili dotičnim ne le moralno, ampak tudi veliko materijalno škodo. Poslanec vitez Berks in tovariši so stavili v državni zbornici dne 29. septembra t. l. v tem oziru predlog, naj se zadeva natanko preišče ter naj se gmotna škoda prizadetih popravi. Zanimivo in značilno je v tem predlogu sledeč: «Ovaduvinja Frančiška Hrušovar trdi, da je podala krive izjave samo, ker sta orožnika surovo ž njo ravnala in jo tako čisto zmešala, da ni več znala, kaj govori. Položila sta pred njo vrv in ji zagrozila, da jo takoj obesita, če ne pove vsega, kar misli, da je prav. Orožnika sta ji dala denar, sladkor, kavo, vlačila jo s seboj in ji dala piti vina, in ko od početka ni znala ničesar izpovedati, sta jo tepla. Nato je povedala vse, kakor sta hotela orožnika. Prigovarjala sta celo Mariji Jagove h krivim izjavam. Dal ji je orožnik bankovec 20 K, a ji ga zopet vzel; potem ji je dal zlat, a ga tudi vzel nazaj. Nato sta jo peljala v Šviglovo gostilno na Vidmu, dala ji vina piti in jo pijano izpraševala. Eden orožnikov jo je celo ranil z bajonetom in jo tako na surov način prisilil, da je govorila, kakor sta hotela orožnika.» — Lepa slika to! Je-li resnica, dokaže preiskava.

Ne bodite neprevidni! Pri prehodu čez železnico v Gaberjih pri Celju bi se bila v torek skoraj dogodila velika nesreča. Dasi je bila pregraja spuščena, je hotel vendar nek kmet čez progo, ko je vlak bil že čisto blizu. K sreči se je spodtaknil prav pred progo, a padel je z glavo ravno na njo, tako da bi ga bil vlak gotovo povozil, da ni vodja lokomotive dogodka zapazil in vlak ustavil. To ni prvi tak slučaj, ki se je dogodil v Gaberjih, in želeti bi bilo, da se nastavi na dotičnem mestu železniški čuvaj.

Pogreb poslanca Žičkarja se je vršil dne 2. oktobra na Vidmu in je bil sijajen. Devetinšestdeset duhovnikov ga je spremljalo na zadnji pot. V cerkvi je lepo govoril dr. Medved, cerkveno opravilo je opravil opat Ogradi, ob odprtem grobu je pa govoril poslanec Robič.

V Maloharni pri Oplotnici imajo zdaj novo občinsko brv, ker je stara bila več mesecev tako slaba, da je pri belem dnevu bilo za treznega človeka nevarno čez njo hoditi. Vsled tega je tudi 29. avgusta zidar Jakob Perbil v vodo padel in utonil. Naj še sedaj kdo reče, da oplotniški Nemci za občino ne skrbijo!

Ustrelil se je 2. t. m. v Studencih pri Mariboru sprevodnik F. Auer. Pravijo, da je mož preveč pil.

Pri nadomestni volitvi v štajerski deželni zbor je bil izvoljen dne 30. m. m. študent Wastian. Dobil je od 462 odanih glasov 457. Če pomislimo, da je v mestu bilo čez tisoč volilcev, je pač bila slaba udeležba.

Raznoterosti.

„**Štajerčevi**“ naprednjaki iz ptujskega okraja. Zadjnič smo dva taka naprednjaka, namreč peka in žu-

pana Orniga in njegovega svaka Maksa Strašilčeka opisali le deloma. Ker sta prvaka med nemčurskimi «Štajercijanci», smo razkrili, kako «nesebične» namene zasledujeta povsod, da delata za svoj lastni dobiček in za dobiček njune mnogobrojne žlahte tudi tam, kjer trdita, da zastopata javne interese. Rodbine Ornig, Strašil, Blanke, Lepuša zastopajo «javne interese» s krčmami, šnopsarijami, raznimi trgovinami. Ornig ima gostilno v Ptujju in Gradcu; naj le skrbi, da dobi v vsakem mestu še koncesijo za šnopsarijo! Potem bodo njegove zasluge za javnost tako velike, da mu gosp. Klary sme preskrbeti kitajski red! Strašili imajo v Ptujju, kjer je Ornig župan, celo zbirko krčem. Svak Makso si je šele pred nekaj leti v Ptujju smel ustanoviti novo šnopsarijo. Bilo je takrat v Ptujju že nebroj velikih in malih žganjetočev, pa Strašilovega ali Ornigovega še ni bilo! Ker ga ni bilo, se je moral napraviti. Kar se da pobasati, to se naj zgodi! Drugod uradi vprašajo, če obstoji potreba, «ob Lokalbedarf vorhanden ist». V Ptujju se to ne zgodi, kadar se gre za tako «izvoljene ljudi», za take prvake! Tako je mogoče, da imajo Strašili na Bregu poleg Ptujja šnopsarijo in gostilno, gostilno pri Sv. Roku, na Hajdini, gostilno in šnopsarijo v Mariboru. To so vam dobrotniki ljudstva, tistega ljudstva, kojega žganje duševno in telesno kvari, mori in ubija. Pa ptujski «Štajerc», ki je v službi te gospode, to gospodo le zagovarja in hvali, tu ne najde ničesar grajati. Sram ga bodi! Ja, ko bi moglo biti Hekovega Hanza, tega vzornega naprednjaka, špricanega študenta, bogoslovca, poštnega uradnika, jurista še sploh sram!? On se je zapisal svojati, da more živeti, gre s trebuhom za kruhom, laže in psuje v «Štajercu» poštene ljudi, zagovarja nemčurje, šnops, falote. Nič ga ni več sram. Pred kratkim ga je neki Murko na javni cesti tako klofutal, da je kot baraba polna šnopsa na tla padel. Ta «dika naprednjakov» je krulila in zverinsko psovala, dokler ni prišel mestni policaj. Ta je pobral na cesti Drevenška, duševnega očeta ptujškega «Štajerca» in ga je spravil spat. Krepke zaušnice je dobro prespal; Murka tožiti pa se ni upal. To je Ornig, Strašilov naprednjak. Tudi Zampa, Vrabelj in Visenjok so lahko ponosni na take oklofutane naprednjake in na one ptujške gospode, ki se takih ljudi v boju zoper poštene Slovence kot orodje poslužujejo! Vi kinetski možje, ali vas ni sram družbe, v kojoj vas je slepa strast, maščevalnost, nemškutarenje zapeljalo?

Zdravnik Trajtel v Ptujju. Tega moža nam je poslal deželni odbor v Ptuj, službo ima v bolnišnici. Ker mu pa ta plača ne zadostuje, dobil je tudi službo pri okrajni bolniški blagajni. To je tudi eden tistih, kateri Slovence živega ne more videti, ki pa rad pobere vsaki «groš», četudi ga plača Slovenec. Tak mož sedi v mestnem občinskem zastopu! Ornig ga je tudi res spravil notri. Slovenski ne razume, pa denar mora tudi od Slovencev dobiti; zato ga je sodnik Glas napravil tudi za sodnijskega zvedenca. Slovenskim zdravnikom ni treba nič zaslužiti, zato je le Nemeec na svetu. Zdravnik Trajtel je tisti mož, ki je svoje dni stavil predlog v mestnem zastopu, da naj mesto ne da dela nobenemu slovenskemu delavcu, ampak le nemškemu. Trajtel pa se pusti v bolnišnici in tudi pri okrajni bolniški blagajni s slovenskim

denarjem plačevati. Ta mu nikakor ne smrdi. Pa s tem še nima dovolj. Pobasal je tudi zdravniško službo pri «allgem. steierm. Arbeiter-Kranken- und Unterstützungs-kassi». Težko ga je dobiti doma, ker ima v bolnišnici dovolj posla. Kadar pa je doma, pili zobe, nima spet časa. Moralo bi se spet čakati. Kako pa pridejo stranke od bolniških blagajni do tega? In kdo more siliti bolnika, da se zaupa ravno Trajtelnu? Ta bolniška blagajna naj poskrbi drugega zdravnika, kateri ni smrten sovražnik vsega slovanstva; če tega ne stori, treba je misliti in delati na izstop članov.

Razmere pri 87. pešpolku. Že večkrat smo hoteli poročati o neznosnih razmerah slovenskih vojakov pri 87. pešpolku; toda molčali smo v upanju, da bode vojaška oblast, koji je obnašanje nemških častnikov, posebno stotnika Henrika Pischely, od Pulja do Gradca predobro znana, sama kaj ukrenila. Za danes hočemo navesti le nekoliko, kaj vse si dovoli stotnik H. Pischely, ta strastno zagrizeni sovražnik Slovencev, ki vsakokrat, pri vsakem vežbanju vojakov kaže, da je, akoravno je njih stotnijski poveljnik, najhujši sovražnik slovenskih vojakov in jih zasramuje z najgršimi psovki, kakor: «Du verfluchtes windisches Schwein», ali «dieses verfluchte windische Gesindel» ali, «das Lügen liegt schon im Blute der windischen Nation» i. t. d. Ravno radi takšnega ravnanja z vojaki zapletel se je bil ta mali možek v obravnavo, ki se je vršila pred vojnim sodiščem v Trstu; kako je tam odletel, nam ni znano, samo toliko smo se prepričali pri letošnjih orožnih vajah, da je še vedno tak, kakor je bil. V vasi Lisano pri Pulju prišel je v gostilno, kjer so hrvatski mladeniči pevali mile narodne pesmi. To je Pischely-ja toli razkačilo, da je ves srdit in rudeč kot rak stopil med hrvatsko družbo in oblastno zapovedal, da naj takoj umolknejo. Toda skupil jo je. Sin gostilničarja, ki je bil tudi pri tej pevajoči družbi, mu je s krepkim glasom rekel, da tu nima stotnik ničesar zapovedati, on naj zapoveduje v vojašnici in ne v gostilni in naj pusti mirno družbo pri miru. Ko je nek desetnik vračaje se v vojašnico v Pulju mrmral polglasno: «Hej Slovani!» in ga je srečal stotnik Pischely, hitro je spoznal stotnik napev pesmi, vstavil desetnika in mu zaukazal, naj hitro pokaže bodalo, da bi zapisal številko. Desetnik pa mu odvrne: «Čemu kazati številko bodala, ker bi bila vendar sramotno za-me, ako bi se bal povedati svoje pravo ime. Zovem se J. J., desetnik 6. stotnije». V Celju je po končanih orožnih vajah Pischely kaznoval tega desetnika z zaporom 5 dnij, zato ker je polglasno mrmral napev pesmi: «Hej Slovani!» — Ko so pa v Celju dne 25. avgusta letos zvečer na dvorišču male vojašnice kakih 8 vojakov aktivnih in rezervistov na vse žrelo tulili protiaavstrijsko pesem: «Die Wacht am Rhein», o, takrat se pa ni zganil noben častnik. Pa še več si upa stotnik Pischely. Ko smo po dokončanih orožnih vajah dospeli v Celje, kjer je bilo treba zopet izročiti vso vojaško opravo, pride Pischely-ju spet nekaj dobrega na misel. Zbral nas je in nam začel jako sladko na srce govoriti, kakor kak agent, naj da vsak rezervist 6 vin in ves znesek bo on sam nesel neki (nemčurski) perici, da bo oprala tiste platnene vojaške

hlače, koje so itak vsi vojaki morali vsled ukaza že v Pulju oprati, tako da so bile bolj snažne nego takrat, ko smo jih dobili. Poveljništvo 87. pešpolka vprašamo, je-li istemu to znano, ali je celo ona zapovedala pobirati doneske za pranje hlač? Res je to mali zahtevek za posameznika, toda proti temu se moramo postaviti, ker drugače pride Pischely-ju morda še na misel, da pri prihodnji orožni vaji agituje pri rezervistih, naj zložijo toliko svoto, da se ž njo pokrijejo dolgovi, ki jih ima «Deutsches Haus» v Celju. Imamo še več gradiva o Pischely-ju, kakor tudi drugih častnikov. Se še vidimo.

Ptujskega „Štajerca“ bi naše uredništvo rado videlo, in sicer zategadelj, da bi vedelo, kaj je zadnje čase sklobasari. Nismo ga že videli od števil. 13. t. l., dasi smo pisali par gospodom v Ptuj ponj; pa ga menda nobeden teh nima. Ker smo tudi mi radovedni, naj se nas kdo «usmili».

Nemci in nemčurji znajo ceniti moč časopisja. Zanimive podatke o gmotnem stanju in podpiranju ptujskega «Štajerca» obelodanil je zadnji «Naš Dom». Mi pa vemo, da je «Štajerc» tudi še od drugih strani prejel kot podporo prav velike zneske, kar smo deloma v našem listu že svoječasnó povedali. «Naš Dom» je namreč razodel: «Trgovska in obrtna zbornica mu je naklonila 1000 kron podpore, da bi lažje farbal slovenske kmete. Nemška mariborska šparkasa mu je dala že enkrat 1000 kron in drugokrat 500 kron, da bi izneveril Slovence svojemu materinemu jeziku. A nima blagoslova! Letos se mu zopet presneto slabo godi in razposlal je na spodnještajerske nemškutarske trgovce in krčmarje beraška pisma, naj ga podpirajo v boju proti koristim slovenskega kmečkega ljudstva. Beraškemu pismu je bil priložen račun in enemu naših urednikov se je posrečilo, dobiti tak račun tudi v roke. Ta račun nam odkriva zopet velikansko lažnivost «Štajerčevu» in njegovo brezmejno nesramnost. Na čelu vsakega «Štajerca» stoji, da se tiska 14.000 natisov. To so prve besede na «Štajercu» in te prve besede so velika laž. «Štajerca» se tiska, kakor stoji v računu, samo 8000 natisov, a posameznih naročnikov ima le 6400. Drugo število se pošilja trgovcem in krčmarjem, ki so nemškutarskega mišljenja. Ti delijo «Štajerca» sicer zastonj, vendar ga sami v Ptuj plačujejo. Vsled tega dobi «Štajerc» naročnine 15.200 kron. Za inserate in posamezne prodaje dobi «Štajerc» 2466 kron. Vseh dohodkov ima torej ta «kmetški» prijatelj 17.000 kron. Za tisk in razpošiljanje plačuje 11.470 kron. Ostane se mu torej lepa svota, a vkljub temu berači. Zakaj? Gospodje okoli «Štajerca» dobro živijo! Za svoje «delo» se jim plača vsak mesec 300 kron. Za potovanje je v računu 200 kron! Za telegrame i. t. d. 500 kron!!! Kratkotomalo, nazadnje nastane pač ob koncu računa nenkrat primanjkljaj. Letos bo baje manjkalo 4575-30 kron, in zato svoto beračijo sedaj okoli pri nemškutarskih trgovcih in obrtnikih. Kdor ima glavo na pravem mestu, razvidi, da je «Štajerc» nemčursko trgovsko podjetje, ki ima namen, z lažmi, obrekovanjem in hujskanjem delati nemir med slovenskim kmetiskim ljudstvom! — Tako torej. Onih par nemčurjev na Spodnjem Štajerskem toliko žrtvuje za vzdrževanje svojega glasila, a

naši Slovenci imajo za take stvari večinoma samo lepe besede, družega pa nič! Res, čudež je, da se je naš list vzdržal in da mu je vnaprej zagotovljeno življenje. Kako smo pri tem izhajali in živeli, naj zamolčimo; povedali bodemo enkrat tudi to. Več menda ni treba!!

O volitvi v slovenjebistriški okrajni zastop se nam še poroča: Za slovenjebistriški okrajni zastop vršile so se v zadnjem času dopolnilne volitve v skupini kmetiskih občin in veleposestva. Kmetске občine so se prav dobro držale; brez najmanjše agitacije zbralo se je na volišču 69 kmetiskih volilcev, ki so z veliko večino — 46 glasov proti 23 — izvolili g. Blaža Pernata, veleposestnika v Ritoznoju. Nasprotnemu kandidatu Zafošniku iz Spodnje Nove vasi se je kar zavrtelo v glavi, ko je videl, kako malo upoštevajo njegovi stanovski tovariši njegove nemškutarske zmožnosti, in urnih krač je zbežal k svojemu zaščitniku Stigeju potožil mu svojo bol ob toli samozavestnem nastopu naših mož. To je oni kmet, ki je ob priliki deželnozborskih volitev tako strastno priporočal trgovca Stigerja za poslanca in zavračal kmeta Thalerja. To je tisti Zafošnik, ki je kot bi bil znorel sredi mesta v zasmeh meščanstva kričal: «Stiger je naš slovenski poslanec! Živijo Stiger!» In ta človek, ki tako pljuva v lastno skledo in se štuli med gospodo in prezira svoj lastni stan in rod, si domišlja, da ga bodo pametni možje volili za svojega zastopnika! Ne, ne, Pavle! Minevajo časi, ko se je kmetško prebivalstvo klanjalo nemškutariji. Naš kmet se zaveda svoje veljave in sovraži izdajalstvo ter se sramuje neznačajnežev, ki sami sebe tako malo spoštujejo, da tlačanijo svojim najhujšim tovaržnikom.

Pač pa je bil ta Zafošnik voljen v skupini veleposestva, katere volitve se Slovenci niso udeležili! Z nemškutarsko stranko sta v veleposestvu volila tudi kmeta Auer iz Vrhloga in Inhart iz Kočnega. Slovenski kmetje! Zapomnite si ta dva moža, ki Vam usiljujeta nemško gospodarstvo! Da ju ni sram!

Zunanje novice.

PO poljubovanju v starem veku. Stari Rimljani svojih žen niso poljubovali iz ljubezni, temuč da so zvedeli, ali so žene v njihovi odsotnosti pile vino. — Stari Grki so sili svoje žene jesti čebulo, češ, da jih v moževi odsotnosti ne bo nihče poljubljal.

Arnavtski provali v Srbijo. Arnavti so zopet z veliko četo prekoračili srbsko mejo in napadli srbske obmejne straže. Vdrli so globoko v srbsko zemljo ter se utaborili pri Jelenski Reki, kjer so prežali na posamezne srbske patrolje. Ko je prišla v bližino srbska patrolja pod poveljstvom Blagote Delibašića, so jo Arnavti napadli iz zasede, ubili njenega poveljnika in ranili več vojakov. Po tem junaškem činu so zbežali in se umaknili na turško ozemlje. Ako ti arnavtski napadi ne bodo ponehali, še lahko pride do vojne med Srbijo in Turčijo.

Žena pisala svojemu možu ljubavno pismo. «Prava Crvena Hrvatska» poroča: Ivan P., oženjen in oče četrto otrok, se je zagledal v neko mlado Hercegovko. Žena pa je za ljubavno razmerje svojega moža kmalu

zvedela, ker je našla v njegovem žepu pismo Hercegovke. Žena je brž pisala svojemu možu s pisavo, ki je bila podobna Hercegovkini ter z njenim podpisom. V pismu ga je prosila, naj zanesljivo pride v torek ponoči ob polu 12. uri v Gradac k nekemu gozdiču. In res je mož rekel v torek opoldne svoji ženi, da bo prišel pozno domov, češ, da ima mnogo posla. Žena je zvečer odšla v Gradac ter za dogovorjenim grmom čakala moža. Točno ob polu 12. uri je začel v bližini Ivan veselo požvižgavati, nakar stopi pred njega žena z vprašanjem: «A ti si, Ivan?» Mož začudeno odgovori: «O! Kako pa prideš ti ob tej uri sem? Jaz sem prišel se samo hladiti in čisti zrak vživat.» Nato se je začel obračun in ubogi Ivan je ves razpraskan komaj ušel ženinim nohtom.

Iz četrtega nadstropja je padel v Trstu 40letni delavec Ivan Pettaros. Priletel je na tlak in se mu je glava vsa razbila, da je bil takoj mrtev.

Žrtev vojaške strogosti. V domobranski vojašnici v Karlovcu je umrl pred kratkim nadomestni rezervnik Mesič. Čeprav je bil Mesič bolan, je moral vendar opravljati razno delo, spati na tleh, iti na vaje itd. Ubogi vojak je podlegel naporu ter umrl v vojašnici. Vojaški predpisi določajo strogo, da ne sme noben bolnik ostajati v vojašnici, marveč mora takoj v bolnišnico. Tako bi se bilo zgodilo tudi z Mesičem, če bi bil imel polkovni zdravnik kaj usmiljenja ter bi bil proglasil Mesiča nesposobnim, ga poslal domov ali vsaj v bolnišnico. Zdravnik je bil sicer oštet, ali to ne povrne življenja nesrečnemu Mesiču, družinskemu očetu.

Koliko stanejo brke? V neki vasi na Nemškem se ljudstvo bavi z zanimivim slučajem. V neki gostilni si je dovolil neki zidar svojemu tovarišu, ki je zaspal, zašalo odstriči brke. Ko se je ta prebudil in videl, kaj se je z njim zgodilo, zagrozil se je svojemu drugu, da ga toži. Ta mu je pa raje plačal 80 mark (96 K), nego da bi se dal tožiti. Ko je pa nekdo drug s svojim tovarišem ravno tako storil, je bil obsojen od sodišča samo na 6 K kazni; ker je oškodovanec zahteval odškodnino, ga je nakazal na civilno pot. Vendar je malo upanja, da bi kaj dosegel.

Generala Steslja je zadela kap ter mu je leva polovica života ohromela. Njegov položaj je nevaren.

Jugoslovani. Vse zemlje, na kateri žive večinoma kompaktno Jugoslovani (Slovenci, Hrvati, Srbi in Bolgari) obsegajo 420.000 kvadratnih kilometrov, t. j. ravno toliko, kakor vsa Japonska, nekoliko manj kot Francija ali Španija. Jugoslavija pa je $1\frac{1}{2}$ krat večja kot Ogrska, $1\frac{1}{8}$ krat večja kot Britanija in Irska, ali Italija, $1\frac{1}{5}$ krat večja kot Pruska, 13krat večja kot Švica, 13krat večja kot Nizozemska in 14krat večja kot Belgija.

Uspeh kirurgije. V Bordeauxu so nekemu možu pri požaru zgorele trepalnice, da mu je bil obraz vsled tega grdo popačen. Ondotni kirurg, dr. Legrange, je možu z leve roke odrezal toliko kože z dlako, kolikor je bilo potrebno ter jo prilepil namesto trepalnic. Čez deset dni se je koža prirasla in oči so imele zopet trepalnice kakor poprej.

Portugalska kraljica Amalija je izprašana zdravnica. Ko se je nedavno peljala skozi mesto, zapazila je gručo ljudi, ki je stala okoli neke nezavestne deklice. Kraljica

je izstopila, velela prenesti deklico v bližnjo lekarno, kjer jo je sama preiskala in spravila k zavesti. Deklica je bila modistinja brez zaslužka ter je morala še mater preživljati. Oslabela je vsled gladu. Kraljica je zažostno poskrbela za njo in mater, čez par dni pa je izročila deklici klobuk, ki ga je sama nakitila na svoj način. Obenem je kraljica pokrila enak klobuk. Ker se tudi v Lizboni bogate dame ravnaajo po kraljičini noši, je hotela brž imeti vsaka tak klobuk, ki jih ni znal nihče drugi v mestu tako lično nakititi kakor imenovana deklica po kraljičinem vzorcu. In tako je imela mlada modistinja hipoma čez glavo dela in zaslužka.

Lazarusovo tovarno na Reki je zažgal Srb Milan Popović, kakor je sam priznal, iz sovraštva do Židov.

Zapuščina barona Alfonza Rotschilda, ki je nedavno umrl v Parizu, znaša 940 milijonov frankov. Francoska država dobi na predpisanih davkih 21 milijonov, vdova 470 milijonov, oba otroka pa po 234 milijonov.

Tat ki je ovadil tatu. Na goriško policijo prišel je te dni neki K., ki je ovadil nekega drugega, da je v kavarni «Central» ukradel dve srebrni žlici. Policijskemu nadzorniku pase je zdel ovaduh K. sam sumljiv in dal ga je preiskati. In res so našli tudi pri njem srebrno žlico, katero je K. ukradel v isti kavarni.

Trstu grozi nevarnost. Kraljeva komisija v Rimu je povodom predpriprav za italijanski trgovinski pomorski zakon izdelala nov program, na podlagi katerega naj bi se Benetke izvolile za glavno postajo, za emporij pomorske trgovine. Iz Benetk naj bi se nanovo napravile nove ladijske črte na vse kraje. Ako bi se to ureničilo, bi grozila našemu ladjeplovstvu velika nevarnost in v prvi vrsti bi bilo oškodovano naše pristanišče Trst.

Srbi in naša narodna kava. Kakor se nam poroča, so trgovci na Srbskem sklenili, da ne bodo več naročali in prodajali Frankove kave, marveč bodo odslej jemali Cirilovo in Zvezdno kavo iz Ljubljane. Zavedni srbski trgovci so dali napraviti lepake in jih razširili po vsi kraljevini, v katerih naznanjajo narodu ta svoj sklep in ga pozivljajo, da naj ne kupuje druge kave, kakor to, ki jo trgovci naročajo iz Ljubljane. Tudi srbski časopisi priobčujejo isti poziv. Kakor čujemo, se je za Srbijo že naročila velika množina kave iz Ljubljane. — Beležimo to vest z največjim zadoščenjem, zakaj s tem svojim činom so Srbi pokazali, kako se dajo praktično uspešno izvrševati načela slovanske vzajemnosti. Čast jim! Naj bi jih posnemali Slovenci in se učili od njih narodne samozavesti.

Srečen zakon. Meseca aprila letos se je kanadski milijonar Whitney seznanil v New-Yorku v nekem hotelu z neko telefonistinja, ki jo je najprej bogato obdaril, kmalu nato pa poročil. Whitney je bil 70 let star, njegova nevesta pa 22 let. Prepotovala sta par mesecev najlepše kraje, sedaj pa je milijonar v Concordu, kakor po programu umrl ter zapustil «neutolajživi» vdovici 40 milijonov kron.

Bombe na Kitajskem. Zarotniki v Pekingju so napadli takozvano reformno komisijo z bombami ter ubili štiri uradnike, ranili pa nad 20 oseb.

Naročniki 'Slov. Štajerca'!

Ste li storili svojo dolžnost in naročnino o pravem času ponovili?

Proda se takoj iz proste roke

malo posestvo

pod jako ugodnimi pogoji.

Posestvo meri 3 orale. Hiša in in hlevi vse v najboljšem stanu se nahaja četrť ure od Maribora.

Več pove glayni zastop banke 'Slavije' v Mariboru.

Družina

s šestimi delavnimi osebami se sprejme 1. oktobra na Marofi v Trnovcih blizu Pragerskega.

Več se izve pri taistem oskrbnistvu.

Vydrova tovarna hranil, Praga VIII.

izdeluje in priporoča:

Vydrovo žitno kavo.

Juhni pridatek znamka «Vydra».

Juhne konzerve (grahove, lečne, gobove in riževe).

Oblati (specialiteta: 'Dessert délicat' in masleni oblati).

Šumeči limonadni bomboni «Ambo».

Dišava za pecivo «Buhtin».

Napravite poskus!

Kolekcija vseh teh izdelkov 3 K 20 v in poštnina.

Proda se majhna, dobro idoča

trgovina

vsled rodbinskih razmer v lepem kraju na Spodnjem Štajerskem tik cerkve in šole pod prav ugodnimi pogoji.

Blago vse novo.

Ponudbe je vposlati na upravništvo «Slovenskega Štajerca».

76

VABILO

k

TOMBOLI

ki jo priredi

krajni šolski svet v Šmartnem

v korist

ubogih šolskih otrok

v nedeljo 15. oktobra t. l., ob 3. uri pop.

v Nar. domu v Slovenjem gradu.

Za obilen obisk se prosi. — Darila se sprejemajo v Narodnem domu.

Krajni šolski svet Šmartno pri Slovenjem gradu.

S. Šalamon.

F. Werdnik.

Svoji k svojim!

Zaveden Slovenec! Kupuj svoje potrebščine le pri Sloven-
cih. S tem boš ukrotil svojega največjega sovraga in najhitreje pripomogel do osamosvojitve slovenskega naroda.

Pozor! Čitaj!
Bolnemu zdravje!

BOLESTNOM ZDRAVLJE, SLABOMŪ JAKOST.

pošilja naprej ali s poštnim povzetjem.

Cena je sledeča (franko na vsako pošto): 12 steklenič (1 ducat) 5 K, 24 steklenič (2 ducata) 8 K 60 v, 36 steklenič (3 ducati) 12 K 40 v, 48 steklenič (4 ducati) 16 K, 60 steklenič (5 ducato) 18 K. Manj od 12 steklenic se ne razpošilja.

Slavonska zel: Se rabi z uprav sijajnim in najboljšim uspehom proti sušici, zastarelemu kašlju, bolečinam v prsih, zamolklosti, hripavosti v grlu, težkemu dihanju, astmi, proti bodanju, kataru in odstranjuje goste sline ter deluje izvrstvo pri vseh, tudi najstarejših prsnih in pljučnih bolečinah. — Cena je sledeča (franko na vsako pošto): 2 originalni steklenici 3 K 40 vin., 4 originalne steklenice 5 K 80 vin., 6 originalnih steklenic 8 K 20 v.

Manj od dveh steklenic se ne razpošilja. Prosim, da se naročuje naravnost od mene pod naslovom:

P. Jurišić, lekarnar v Pakracu 107, Slavonija.

Pozor! Čitaj!
Slabemu moč!

Pakraške kapljice in slavonska zel, to sta danes dve najpriljubljenejši ljudski zdravili med narodom, ker ta dva leka delujeta gotovo in z najboljšim uspehom ter sta si odprla pot na vse strani sveta.

Pakraške kapljice: Delujejo izvrstno pri vseh želodčnih in črevesnih boleznih ter odstranjujejo krče, bolesi iz želodca, vetrove in čistijo kri, pospešujejo prebavo, zganjajo male in velike gliste, odstranjajo mrzlico in vse druge bolezni, ki vsled mrzlice nastajajo. Zdravijo vse bolesi na jetrih in vranici. Najboljše sredstvo proti bolesi maternice in madron; zato ne smejo manjkati v nobeni meščanski in kmečki hiši.

— Naj vsakdo naroči in naslovi: Peter Jurišić, lekarnar v Pakracu št. 107, Slavonija. — Denar se

121—9

Čitaj! Naroči! Ne bo ti žal!

Slovinci! Berite pridno in naročajte ročajte mnogoštevilno „Slov. Štajerea“. Zaslepljenim odpirajte oči!

Za gospode učitelje!

Izšel je lično vezan, jako praktičen

učiteljski koledar

z imenikom ljudskih šol in učiteljskega osobja na Kranjskem, Juž. Štajerskem in Primorskem, z osebnim staležem kranjskega ljudsko-šolskega učiteljstva in z ročnim zapisnikom za šolsko leto 1905/06.

Sestavil učitelj v Ljubljani.

Cena; Za 75 učencev 70 vin., za 100 učencev 80 vin., za 125 učencev 90 vin., za 150 učencev 1 K.

Naroča se pri tiskarju in založniku

Iv. Pr. Lampretu v Kranju.

Važno za mlinarje.

Ker smo naš umetni mlin prenovili (rekonstruirali) in nove stroje postavili, imamo torej cilindre za moko, za sortiranje, dalje trijerje, lupilne stroje, stroje za gris čistiti, mlinske šipe, vretena (Wellen) i. t. d.

Vse to se nahaja v prav dobrem stanju in je malo rabljeno.

Proda se po izredno nizkih cenah.

A. Jurca in sinovi
Ptuj.

Slovinci!

Spominjajte ob vsaki priložnosti družbe sv. Cirila in Metoda!

Kupujte narodni kolek!

Želodčne bolečine, slabosti, bljuvanje, slab tek, zabasanje, gorčica, krčeni in nervozni popadki povzročajo hude posledice, ako se zanemarjajo. — Zdravniška pripoznanja in 60.000 zahvalnih pisem priporočajo v tem slučaju Fellerjeve rabarbara-krogljice z znamko „Elsa-Pillen“, 1 zavoj (6 škatlic) 4 krone, in E. V. Fellerja, Stubica, Elsn trg, Hrvatsko, 12 malih ali 6 dvojnatih steklenic za 5 kron. Fellerjev rastlinsko esenčni fluid z znamko.

Feller-Elsa-Fluid

Slovenski trgovci!

Vsak zaveden slovenski trgovec na Spodnjem Štajerskem in Koroškem ve, da je naš list „Slovenski Štajerc“ tudi njegov zvesti prijatelj.

Da se naš list prav hitro in močno razširi, obrača se vodstvo „Slovenskega Štajerca“ do Vas s pozivom, da vsak od Vas prevzame prodajo tega lista.

V vsakem mestu, v vsakem trgu in pri vsaki fari se bode zamoglo našega lista mnogo številčk razprodati, zraven pa bode prodajalec imel še lep dobiček.

Kateri trgovec hoče naši sveti narodni stvari koristiti, ne bo opustil lepe prilike in se bo takoj o tej zadevi pismeno do nas obrnil, da mu priskrbimo potrebno dovoljenje. Kateremu trgovcu v teh krajih ni narodnost in boljša bodočnost deveta briga, ta se bo zanimal za to ponudbo.

Treba je le, da se nam naznani, s kakšno trgovino se dotični trgovec peča, v kateri občini obstoji njegova trgovina in koliko je hišna številka dotične trgovine.

Toraj, junaki, naprej in na delo za narod!

Upravništvo in uredništvo „Slovenskega Štajerca“.

Ponos vsake gospodnje je dobra kava.

**Kathreinerjeva
Kneippova sladna kava**

se ne bi smela pogrešati
več v nobenem gospodinj-
stvu, kadar se napravlja
vsakdanja kavina pijača.

o o o

Zahtevajte le izvirne zavoje z imenom
»Kathreiner« in ne kupujte nikoli, kar
se odtehtuje odprto.

Ugodna prilika za penzioniste, krčmarje
ali obrtnike.

Lepa hiša s hlevi

visoko pritličje, vse zidano in z opeko krito,
z lepim razgledom, **se proda.**

Vse izgleda kakor novo. V hiši se še sedaj izvršuje krč-
marska obrt z dobrim uspehom. Hiša obsega 4 sobe,
shrambo, kuhinjo in veliko klet. Ako se želi, se proda
tudi zraven sadni in hulinjski vrt in nekoliko njiv
za ceno 3500 glđ. Hiša leži 5 minut od žel. postaje.

Naslov pove upravništvo »Slov. Štaje«a».

Poljedelci pozor!

Poljskih delavcev vsak dan bolj pri-
manjkuje in kmetovalec že danes brez
pomoči **poljedelskih strojev** polja ob-
delovati in pridelkov obdelati ne more. Kdor si pa kupi stroj, naj si omisli zanesljivo dobro blago.

Najboljše in najzaneslji-
vejše stroje, posebno pa
slamorenice priporoča

mlatilnice,

čistilnice proste in
najboljše, kakor tudi

Trgovina z železnino „**MERKUR**“ P. Majdič v Celju.

Posebni ceniki strojev brezplačno. — Zaloga posod za mleko. — Nepremočljive vozne plahte.
Traverze in cement.

➔ Zdravje je največje bogastvo! ➔

Kapljice sv. Marka

Te glasovite in ne nadkri-
ljive kapljice sv. Marka se
uporabljajo za notranje in
zunanje bolezni. Posebno
odstranjujejo trganje po ko-
steh, nogah in rokah ter
ozdravijo vsak glavobol. One
delujejo nedosegljivo in spa-
sonosno pri želodčnih bo-
leznih, ublažujejo katar in
izmetek, odpravijo naduho,
bolečine in krče, pospešujejo

in zboljšujejo prebavo, čistijo kri in čreva. Te preženejo velike in
male gliste ter bolečine po leh povzročene. Tudi delujejo izborno
proti hripavosti in prehlajenju. Lečijo vse bolezni na jetrih in sle-
zih ter »koliko« in ščipanje v želodcu. Odpravijo vsako mrzlico in
od te izviraajoče bolesti.

Te kapljice so najboljšo sredstvo proti bolezni na maternici in
»madronu« in zato ne bi smela manjkati v nobeni meščanski in
kmečki hiši.

Dobiva se samo v „**Mestni lekarni v Zagrebu**“. Na-
ročuje se edino in **točno** le pod naslovom:

Mestna lekarna v Zagrebu, Markov trg št. 80
poleg cerkve sv. Marka.

Denar se pošilja naprej alipa se povzame. Manj kot en ducat
(12 steklenic) se ne pošilja. Cena je naslednja, in sicer **franko** na
vsako pošto:

1 ducat (12 stekl.)	4 K — v.	4 ducati (48 stekl.)	14 K 60 v.
2 „ (24 „)	8 „	6 „ (60 „)	17 „ — „
3 „ (36 „)	11 „		

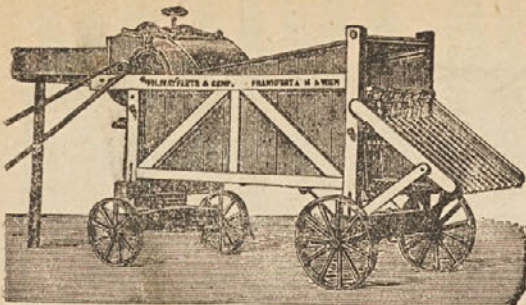
Priznalnih pisem imam na tisoče, da jih ni mogoče vseh tukaj
ponatisniti, zato navedem imena le nekaterih gospodov, ki so s po-
sebnim uspehom uporabljali kapljice sv. Marka ter popolnoma ozdra-
vili: Ivan Barentinčić, učitelj, Janko Kišur, kr. nadlogar, Stefan
Barčić župnik, Ilija Munič, opančar, Zofija Vuhelič, šivilja, Jožef
Seljanič, kmet i. t. d.

Mestna lekarna v Zagrebu,
Markov trg št. 80, poleg cerkve sv. Marka.

Ustanovljena leta 1860.

Ustanovljena leta 1860.

Pripoznavano najizvrstnejši

jekleni pljugi, brane, valarji, stroji za sejati «Agrikola», **amerikanski stroji za kositi** otavo, deteljo in žito, stroji za obračati seno, grablje za seno in žito, stiskalnice za seno in slamo, preše za vino in sadjevec.

Hidraulične preše, mlini za grozdje in mečkači za grozje, mlini za sadje, brizgalnice za trs in zelišča, aparati za sušenje sadje in zelenjave.

Mlatilnice s patentovanimi valjično-maznimi legarji za ročno, vitalno in motorno silo. **Vitalne naprave za vlačilno živino**, čistilnice za žito, trijerji, reblače za koruzo, rezanice za krmo s patentovanimi maznimi logarji, rezanice za repo, mlini za slamo, soparniki za krmo, peči s štedilnimi kotli, premikajoče se sesalke za gnojnico in vse druge poljedelske stroje se izdelujejo in razpošiljajo v najnovejših, z darili **Natančni ceniki zastoj in poštnine prosto.** obdarovanih konstrukcijah. Iščejo se zastopniki in prekupci.

PH. MAYFARTH & Co., DUNAJ II 1

Ustanovljeno 1872.

Taborstrasse št. 71.

1000 delavcev.

Odlikovana z več kot 550 zlatimi in srebrnimi kolajnami i. t. d.

Indra Tea

Najboljši in najfinejši čaj na svetu! Melange iz najfinejših in najmočnejših čajev iz Kine, Ceylona in Indije; dobiva se v boljših špecerijskih, delikatesnih trgovinah. Na debelo razpošilja:

Indra Tea Import Compani Trst.

Glavna zaloga: A. Jurcev naslednik Alojzij Senčar v Ptuj.

Zahtevajte pri nakupu

Schicht-ovo štedilno milo z znamko „jelen“.

Ono je **zajamčeno čisto** in brez vsake škodljive primesi. — Pere izvrstno. Kdor hoče dobiti zares **jamčeno pristno**, perilu neškodljivo milo, naj pazi dobro, da bo imel vsak komad ime „Schicht“ in varstveno znamko „jelen“.

Varstvena znamka.

Dobiva se povsod!

Ustje (Češko)

JURIJ SCHICHT

Ustje (Češko)

največja tovarna svoje vrste na evropskem kontinentu.

P o z o r !

Slovenske rodoljube uljudno prosimo, da nam blagovolijo naznaniti dobre in poštene agitatorje za razširjevanje našega lista osobito iz onih krajev, kjer je še najbolj treba narodne zavesti, ker nameravamo takim agitatorjem poslati v to svrhu po en celi lanski letnik in letošnje številke „Slov. Štajerca“ brezplačno. Ne zanašajte se d'ug na drugega! Toliko truda pač lahko vsak rodoljub žrtvuje za našo dobro stvar.

Prekajevalec in tvrdka za izvoz vsakovrstnih živil v lastni hiši

Jan. Ev. Sirca v Kranju

Kranjske klobase, napol prekajene, majhne, ena 10 kr., kila 1 gld.; velike, ena, debelo rezana 20 kr. Salame, izdelane à la viene, kila 80 do 85 kr. Krakovske, zelo dobre, kila 1 gld. Salame iz gnjati zelo dobre, priporočljive in priljubljene, gld. 1.52. Ogrske salame, prima, kila gld. 1.80. Gnjat (šunka) s kožo in brez kože, kila 1 gld. Gnjat brez kosti (Rollschinken), kila gld. 1.20. Pleče (Rollschulter) brez kosti kakor gnjat, kila 95 kr. Cesarski kos (Kaiserfleisch), srednje masten ali pust, mešani del, kila 82 kr. Prekajen špeh s kožo ali brez kože, kila 82 kr. Svinjske glave, prekajene, ločene od kosti, kila 48 kr. Svinjski jezik, kila gld. 1.20. Goveji jezik, kila gl. 1.20. Salame, trde, à la ogrske, kila gld. 1.50. Brinjevec, pristni, naravni, liter od 70 kr. do gld. 1.30. Slivovec, pristni, naravni, liter 70 kr., 1 gld. in gld. 1.30. — **Pogoji:** Pošiljam **edino le** po povzetju in to od 5 kg naprej. — Vse je pripoznavano kot dobro blago.

Stanje hranilnih vlog nad
19 milijonov kron.

Stanje rezervnega zaklada
nad 650.000 kron.

Mestna hranilnica ljubljanska na Mestnem trgu zraven rotovža

sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 8. do 12. ure dopoldne in jih obrestuje po 4%, ter pripisuje nevzdignjene obresti vsakega pol leta h kapitalu. Rentni davek od vložnih obresti plačuje hranilnica iz svojega, ne da bi ga zaračunila vlagateljem.

Za varnost vlog jamči poleg lastnega rezervnega zaklada mestna občina ljubljanska z vsem svojim premoženjem in vso svojo davčno močjo. Da je varnost vlog popolna, svedoči zlasti to, da vlagajo v to hranilnico tudi sodišča denar maloletnih otrok in varovancev.

Denarne vloge se sprejemajo tudi po pošti in potom c. kr. poštne hranilnice. Posoja se na zemljišča po 4 $\frac{3}{4}$ % na leto. — Z obrestmi vred pa plača vsak dolжник toliko na kapital, da znašajo obresti in to odplačilo ravno 5%, izposojenega kapitala. Na ta način se ves dolg poplača v 62 in pol leta. Ako pa želi dolжник poplačati dolg z obrestmi vred n. pr. v 33 letih, tedaj mora plačevati na leto 6% izposojenega kapitala.

Posoja se tudi na menjice in vrednostne papirje.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Podružnica v Celovcu. Podružnica v Spljetu.

Akcijski kapital 2,000.000 K.

Kupuje in prodaja vse vrste rent, zastavnih pisem, prioritet, komunalnih obligacij, srečk, delnic, valut, novcev in deviz. Zamenjava in eskomptuje izžrebane vrednostne papirje in vnovčuje zapadle kupone. Daje predujme na vrednostne papirje. Zavaruje srečke proti kurzni izgubi. — Denarne vloge sprejema v tekočem računu ali na vložne knjižice proti ugodnim obrestim. Vloženi denar obrestuje od dne vloge do dne vzdiga.

Promese izdaja k vsakemu žrebanju.

Vinkuluje in devinkuluje vojaške
ženitninske kavcije.

Eskomt in inkasso menic.

Borzna naročila.

Promet s čeki in nakaznicami.

Zahtevajte brezplačno in franko

moj veliki ilustrirani cenik o čobrih solidnih in cenelih urah, zlatnini in srebrenini 59

Hans Konrad

prva tovarna za ure v Mostu (Brux)

št. 1375, Češko

Nikelnasta anker-remont-ura, sistem Roskof-patent, z nikelnasto verižico in futralom gl. 2:25, 3 komadi 6:50 gl., 6 komadov gl. 12:50. Ista z dvojn. pokrovom gl. 3:50. Pristna srebrna remontoir-ura, odprta gl. 3:80, Pristna srebrna oklopna verižica gl. 1:20. Nikelnasta budilka gl. 1:45, 3 komadi 4 gl., s ponoči se svetečim kazalnikom gl. 1:65, 3 komadi gl. 4:50. Za vsako uro strogo reelno triletno pismeno jamstvo. Nobene rizike! Zamenjava dovoljena ali pa se denar vrne!

Ceno češko

posteljno perje

5 kg novega skubljenega K 9:60, boljšega K 12:— belega, jako mehkega, skubljenega K 18:—; 24 kg sneznobelega, mehkega, skubljenega 30 K, 36 K. Pošilja se franko proti povzetju. Tudi se zamenja ali nazaj vzame proti povrnitvi poštних stroškov. 35

Benedikt Sachsels, Lobes 198, p. Plzen na Češkem.

Franca Jožefa

grenki vrelec

istinit reprezentant grenkih voda.

(Od medicinskega oddelka dunajske splošne bolnišnice.)

69

Ustanovljeno 1. 1832.

Priznано najboljšę oljnate barve

zmlete s stroji najnovejše sestave, prekašajo vsako konkurencę po finosti, ki omogočijo z jako majhno množino pobarvati veliko površino, razpošilja

po nizkih cenah

Adolf Hauptmann

v Ljubljani

prva tovarna oljnatih barv, firneža, laka in steklarskega kleja. Zaloga slikarskih in pleskarskih predmetov.

Ilustrovani ceniki dobe se brezplačno.